

مقدمه

داشتن فرزند یکی از بزرگترین نعمت‌های خداوند است و بدون شک یکی از تمایلات و خواسته‌های مهم انسان‌هاست. معمولاً زوجین در خصوص تعداد و زمان فرزندآوری دچار تردید می‌باشند و دقیقاً نمی‌دانند وقت مناسب برای آن چه زمانی و فاصله ایده آل بین فرزندان چند سال است.

آیا می‌دانید بهترین سن برای بارداری چند سالگی است؟

به یاد داشته باشیم که سنین ۲۰ تا ۳۵ سالگی مناسب‌ترین سن برای باروری است. این در حالی است که به طور متوسط حدود ۱۵ سال فرصت خواهیم داشت تا بتوانیم تعداد فرزندان ایده آل خود را با در نظر گرفتن اصول سلامت به دنیا بیاوریم.

آیا می‌دانید بهترین زمان برای تولد اولین فرزند چه زمانی است؟

در صورت به تعویق افتادن اولین بارداری بیش از دو سال، زوج‌ها برای پر کردن خلا عاطفی خود به سراغ گزینه‌های دیگری رفته که این می‌تواند دلیلی برای دوری عاطفی آنان از یکدیگر باشد.

نکات مهم :

✓ بارداری قبل از ۱۸ سالگی برای خانم‌ها خطرناک است؛ زیرا در این سنین از نظر فیزیکی آمادگی لازم جهت باردار شدن و پرورش جنین را ندارند. با افزایش سن خانم‌ها :

عوامل زیادی روی باروری آنان تاثیر می‌گذارند در صورت وجود نازایی فرصت برای درمان کوتاه می‌باشد.

✓ فاصله سنی زیاد والدین و فرزندانشان منجر به عدم توافق فکری آنان می‌شود. حوصله و تحمل والدین برای پرورش و تربیت مناسب فرزندان پایین می‌آید.

بهترین زمان
برای فرزند دار
شدن یک
تا دو سال بعد
از دواج است.

بزودی فرزندان ما
آرزوی داشتن عمه،
دایی، خاله و عمو
خواهند کرد.

آیا می‌دانید فاصله مناسب بین فرزندان چند سال است؟

امروزه محققین معتقدند که رعایت فاصله سنی مناسب بین فرزندان تاثیر مهمی در تکامل بهداشت روانی آنان دارد. فاصله ۳ تا ۵ سال مناسب‌ترین فاصله سنی بین کودکان است.

❖ تولد نوزاد جدید در فاصله کمتر از سه سال، آرامش روحی و روانی فرزند بزرگتر را به خطر می‌اندازد؛ چون رابطه بین کودک و والدین هنوز نظر عاطفی به طور کامل شکل نگرفته است که پای فرزند دوم به میان می‌آید.

❖ اگر فاصله سنی فرزندان بیش از پنج سال باشد، امکان برقراری ارتباط آنان با هم کم می‌شود و فرزند بزرگتر نمی‌تواند احساس رفاقت و صمیمیت مناسبی با فرزند جدید برقرار نماید.

دانشگاه علوم پزشکی خدمات بهداشتی درمانی گیلان
بیمارستان شهید انصاری رودسر
واحد آموزش سلامت

خانواده سالم و با نشاط

آینده ایران به توان فرزندان

تهیه و تنظیم: هاجر فکوری
کارشناس پرستاری
۱۴۰۳

- فرزندان تنها کسی را ندارند تا با او رقابت بازی و یا دعوای کودکانه داشته باشند و از آنجا که کودک دیگری نیست که بتوانند با او ارتباط برقرار کنند غالباً رفتار بزرگسالان را بروز می دهند.

- والدینی که فقط یک فرزند دارند نسبت به تمام امور فرزندشان حساسیت و نگرانی بیشتری داشته و به اصطلاح آنها را "لوس" می کنند.

- یکی دیگر از مشکلات تک فرزندان توجه طلبی و انحصار طلبی آنهاست. غالباً آنان توقع دارند که حرف خودشان به کرسی بنشیند و در این راه حتی ممکن است به دلیل احساسات ناپخته ای که در آنها شکل می گیرد رفتارهای پرخاشگرانه از خود بروز دهند.

آیا نسل آینده

نسل تنهایی خواهد بود؟

مطلبی با زوجین بدون فرزند:

برخی زوجین هیچ وقت به فکر بچه دار شدن نمی افتند و از پذیرش مسوولیت آن هراس دارند و در تصمیم گیری در مورد بچه دار شدن یا نشدن با مشکل مواجه هستند.

بیاد داشته باشید که این فرصتها برای فرزند آوری باز نخواهد گشت و شاید در آینده از این تصمیم خود پشیمان شوید.

خانواده های تک فرزند

در قبال

هر ناکامی و اتفاق به
سرعت بر آشفته می شوند.

مطلبی با زوجین تک فرزند:

زوجین تک فرزند با مشکلات بسیاری در تربیت تنها فرزند خود مواجه خواهند شد.

- با اینکه والدین مجبور نیستند محبت و توجه خود را میان چند فرزند تقسیم کنند؛ اما با وجود آن نسل برآمده از این خانواده ها به سمت انزوا و تنهایی سوق می یابد.